

Bežim in vem: nekoč bo zid prebit.
Zdaj ni še čas. Predaleč so še tla,
saj pajek, ki se spušča iz neba,
lahkó šele pri tleh pregrizne nit.

P E S E M S V I T A N I C A

J a n e z M e n a r t

Kaj naj pravzaprav
mislil bi sedaj?
Res je le: z višav
bledih zvezd sijaj;

sivkasto nebo,
z vzhoda mlečni sij;
majská noč; topló;
ura blizu tri.

Prej sem bil še tam,
zdajle hodim tod.
Preden vstane dan,
bom nekje drugod.

Bledih zvezd sijaj,
cesta brez luči.
Vendar grem. Le kaj
vodi me v temi?

Mar nagon duhà,
ali zakon cest,
ali skrita sla,
ali pesem zvezd?

Res je le — nebo,
z vzhoda mlečni sij,
majská noč, topló,
ura blizu tri.